

Ne mozdulj! Én nem láttam magam, még egy orvos se képes saját magát megfigyelni. Négy: a legkimerítőbb munkára úztél, holott már tudtad, mi a bajom. Engedted, hogy berendezkedjünk, hogy a jövő ábrándjainak átadjam magam. Ismerve engem, kötelességed lett volna még a szülés előtt elválni tőlem. Öt: kissé mindig zadista voltam, de sohase féltékeny. Te voltál az első nő, akire féltékeny voltam. Aztán vérszemmet kaptál, és felülkerekedtél. Szegény Olga! Gondold meg, milyen örömteli, nagyszerű napok fognak következni. Visszatérni az életbe, dolgozni. Örülni az életnek, élni valódi életet. 68 évig élni, mint Pista bácsi, ki még most is mindennap... Vidám, szép reggelek a parkban és óriási sonkavacsorák! Jövőre!

OLGA De hát tudod, hogy ebből egy szó sem igaz!

Csáth a revolvert Olga felé fordítja, és az egész történetét Olga iránt írti

Amit a gyerekről... nem igaz, te is tudod. *(Meghal)*

S. Á. HALÁLÁRA

Nekem nem sok van hátra,
talán épp ezért fáj
olyan nagyon, hogy megölted magad:
élhettél volna még! – helyettem is. Hiszen *te*
szeretted élni; én nem olyan nagyon.
Elvagyok, elleszek egy darabig még
(habár régóta hullá is lehetnék),
de életben tart a... franc tudja, mi – – –
Hogy illendő túlélni az anyám?
Talán ez, ha valami egyáltalán.
Meg írnom kell a szakácskönyvemet:
egy *halál*könnyű Hamlet-omletet
vagy éppenséggel egy Othello-soufflét,
mitől Desdemona is felfúvódnék?
Én, sajnos, láttam akasztottakat,
el tudom képzelni az arcodat – – –
Szerelmem? Szeretóm? Mim voltál is nekem?
De hát mindez már oly érdektelen.
Halálod most már holtomig megül;
valami közél valami mögül
mosolyogva és könnyörtelenül – – –

2000

(A költő hagyatékából.)